

Den Haag, 19 februari 2010

Met uw brief van 22 januari verzocht u mij om een reactie op een brief van KZ Adviesgroep met een klacht. Volgens de KZ Adviesgroep worden kleine werkgevers gebruikt als melkkoe voor de grote werkgevers die een aanmerkelijk lagere minimumpremie krijgen dan kleine werkgevers voor de WGA (Werkhervattingsregeling gedeeltelijk arbeidsgeschikten).

Om te beginnen wil ik een mogelijk misverstand wegnemen. In de premiedifferentiatie voor de WGA wordt onderscheid gemaakt tussen kleine en grote werkgevers. Kleine werkgevers betalen mee aan de lasten van de kleine werkgevers, grote werkgevers betalen mee aan de lasten van de grote werkgevers. Kleine werkgevers sponsoren met hun premie niet de grote werkgevers. Er is dus geen kruissubsidiëring.

Het is juist dat het minimumpercentage in 2010 voor grote werkgevers 0,06% bedraagt en voor kleine werkgevers (tot en met 25 werknemers) 0,59%.

De minimumpremie wordt voor kleine en voor grote werkgevers op een verschillende manier vastgesteld en dit hangt samen met het verschil in risico van kleine en grote werkgevers. Er is ook verschil in de maximumpremie: voor kleine werkgevers is die drie maal de gemiddelde premie en voor grote werkgevers is die vier maal de gemiddelde premie.

Kleine werkgevers

Kleine werkgevers hebben individueel doorgaans geen gerealiseerd risico; dat wil zeggen dat geen enkele werknemer van de kleine werkgever een WGA-uitkering heeft. De werkgever betaalt dan de minimumpremie. Als een werknemer van een kleine werkgever een WGA-uitkering krijgt, geeft dit direct een hoog gerealiseerd risico. Om een te hoge premie te voorkomen geldt daarom een maximumpremie. Het maximum voorkomt dat een kleine werkgever direct jarenlang een erg hoge premie betaalt als een werknemer in de WGA komt. De premie van de kleine werkgever stijgt dus wel, maar komt niet boven het maximum.

De kosten boven de maximumpremie worden daarom betaald door alle kleine werkgevers uit de minimumpremie die geldt voor kleine werkgevers. Een groot deel van de lasten van kleine werkgevers wordt op deze manier door de kleine werkgevers gezamenlijk uit de minimumpremie betaald. Voor kleine werkgevers is er dus sprake van een hoge solidariteit. Grote werkgevers hebben hier geen voordeel van.

Grote werkgevers

Grote werkgevers hebben doorgaans een minder grote spreiding in gerealiseerd risico. Als een of meer werknemers van een grote werkgever in de WGA komen, stijgt de premie, maar blijft deze doorgaans onder de maximumpremie die vier maal het gemiddelde percentage is. Deze maximumpremie is voor grote werkgevers daarom vrijwel altijd kostendekkend. Aangezien voor grote werkgevers, in tegenstelling tot kleine werkgevers, de premie vrijwel nooit wordt afgetopt tot het maximum, kan de minimumpremie voor grote werkgevers laag blijven.

Verdisconteren van lasten

KZ stelt dat grote werkgevers het risico van WGA-instroom verdisconteren in hun prijsstelling en uurtarieven. In het algemeen zal het juist zijn dat bedrijven hun risico's proberen door te berekenen in de prijzen die zij

vragen voor hun producten en diensten. Dit geldt voor alle bedrijven, groot en klein.

De minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
J. P. H. Donner